

ОПОЗИЦІЯ ОБРАЗІВ-СИМВОЛІВ “ВІТЕР / РАКЕТА” ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ПРИЙОМ АКТИВІЗАЦІЇ ІДЕЙНОГО ЗМІСТУ ОПОВІДАННЯ “БУЛИ ВОНИ СМАГЛЯВІ Й ЗОЛОТООКІ” РЕЯ БРЕДБЕРІ

Новодворчук О. В.

Кременчуцький педагогічний коледж ім. А. С. Макаренка

novodvorcuk@gmail.com

Ключові слова:

Рей Бредбері, опозиція, ідейний зміст, символ, символіка, символічне значення, образ-символ.

Творчість американського фантаста Рея Бредбері – один із неперевершених проявів культури сучасності. У статті зроблено спробу дослідити, яким чином стилістичний прийом опозиції образів-символів “*viter / raketa*” впливає на активізацію ідейного змісту оповідання “Були вони смагляві й золотоокі” Рея Бредбері. Автор намагається дешифрувати символи, які протиставляються (зіставляються) у творі, адже дослідження їх семантики – це ключ до розуміння ідейного змісту твору та світогляду автора. З’ясовано, що завдяки прийому опозиції автор посилює увагу до ключової ідеї твору: духовність – безсмертна, а технічний прогрес – це хибний шлях, що привів людство до катастрофи.

Твори відомого американського письменника-фантаста ХХ століття Рея Бредбері приховують глибокий філософський зміст, на декодування якого спрямовані зусилля науковців, митців, читачів. Митець, спираючись на свій світогляд, відтворює в оповіданнях образи чуттєвого сприйняття об’єктивної та суб’єктивної реальності. Основою твору письменника є художнє бачення реальності, що вміщує в собі концептуально навантажену та ціннісно-орієнтовану інформацію. У комунікативному процесі художнього спілкування автор та реципієнт беруть участь у творчому філософському дискурсі: у передачі смислової інформації від автора до реципієнта використовуються філософські поняття, художні прийоми, утворюється певна образна структура тексту. Образи-символи, які використовує Рей Бредбері в оповіданні “Були вони смагляві й золотоокі”, уміщують широке семантичне поле та розкривають глибокий філософський підтекст. Взаємодіючи на різних рівнях твору, образи-символи вибудовують нові шляхи розвитку філософської думки, авторського бачення світу.

С. Толстая стверджує, що в кожній конкретній ситуації один із членів опозиції виявляється носієм позитивного начала, інший – негативного, але ця оцінка може змінюватися на протилежну [15, с. 557].

Опозиції, взаємодіючи, взаємозамінюючись і символічно отожднюючись, причетні до вибудовування у творі просторової структури картини світу, яку, виокремивши із системи “просторових характеристик текстів культури” [9, с. 466], можна сприймати як окрему просторову модель світу, – переконує Ю. Лотман.

Протиставляючи образи-символи, автор концентрує увагу реципієнта на дешифруванні символів як шляху до розуміння ідейного змісту та проблематики твору.

Актуальність означеної проблеми та недостатнє її висвітлення зумовили вибір теми статті.

Здебільшого дослідженнями творчих здобутків Рея Бредбері займалися англійськомовні дослідники R. Ellig та W. Touronse. Творчу спадщину Рея Бредбері також досліджували російські науковці Я. Засурський, М. Кисельова, В. Новікова, Г. Прашкевич та ін. Творчість Рея Бредбері є малодослідженою в Україні: вагомим внеском є дисертація О. Горенко та оглядові рецепції С. Бережного, Л. Козубенка та ін.

Проблемі походження та еволюції символу присвячені численні публікації та дослідження у філософії, психології, семіотичі, філології та фольклористиці. Дослідження символу й символізму здійснили С. Аверінцев, О. Галич, Т. Гундорова, Л. Демидюк, А. Нямцу, С. Сичова, Л. Уайт.

Незважаючи на художньо-естетичну цінність творчості Рея Бредбері, залишаються недослідженими образна система творів американського письменника, художні засоби образотворення, стилістичні особливості, ідейно-тематичний зміст. Історія вивчення природи символу досить значуща, але недостатньо досліджено роль та значення образів-символів, які використовує Рей Бредбері у прозовій спадщині, зокрема в оповіданні “Були вони смагляві й золотоокі”, їх взаємодію та вплив на ідейний зміст твору, що і визначає актуальність порушеної проблеми.

Об’єктом наукової розвідки є оповідання “Були вони смагляві й золотоокі” американського письменника ХХ сторіччя Рея Бредбері.

Предмет дослідження – художній інструментарій американського письменника-фантаста Рея Бредбері як засіб стилетворчості та феномену світогляду письменника, а саме: образи-символи вітер / ракета, що перебувають в опозиції, створюючи нові підходи до прочитання ідейного змісту твору.

Мета наукової розвідки – простежити стратегії реалізації ідейного змісту в текстовій площині оповідання Рея Бредбері “Були вони смагляві й

золотоокі” через стилістичний прийом опозиції образів-символів вітер / ракета.

Окреслена мета передбачає розв'язання наступних завдань: розглянути питання про специфіку розуміння терміна “символ” у теоретичних працях; окреслити коло значень, яких набувають символи вітер / ракета в оповіданні Рея Бредбері; визначити ступінь впливу опозиції символів вітер / ракета на реалізацію ідейного вмісту оповідання “Були вони смагляві й золотоокі”; розглянути основні елементи моделі художнього світу Рея Бредбері та їх естетичну функцію на рівні тексту.

У статті ми спробуємо заповнити лакуни у вивченні проблеми й довести, що Рей Бредбері вдало послуговується художніми засобами та стилістичними прийомами, зокрема використовує контрастну символіку задля посилення уваги до ключової ідеї оповідання “Були вони смагляві й золотоокі”.

Поняття символу не можна зводити до його однопланового вираження як тропа.

Символ (грец. *symbolon* – умовний знак, натяк) – предметний або словесний знак, який опосередковано виражає сутність певного явища, має філософську смислову наповненість, тому не тотожний знакові [8, с. 621].

Символ – це категорія філософська, категорія естетична та засіб художньої виразності. Текст художнього твору складається з багаторівневої структури, і за рахунок неї символ може поєднувати різні свої втілення (відображення).

Видатний український мовознавець, філософ, теоретик літератури О. О. Потебня вважав, що “...потреба відновлювати забуті власні значення була однією з причин утворення символів. Близькість основних ознак, яка помітна в постійних тотожностісних виразах, була й між назвами символу й позначуваного предмета...” [11, с. 206].

У дослідженні “Символ в системі культури” Ю. Лотман переконує, що символ – це “конденсатор і акумулятор” змістів і цінностей, він багатозначний і реалізується в інваріантності та адаптивній варіативності. Також автор висловлює припущення, що символ переносить смисли з одного рівня культури в інший [9, с. 213].

Концепція символу як елементу культури стала важливою проблемою в дослідженнях Леслі Уайта. “Вся культура (цивілізація) знаходиться в залежності від символів... Для людини “ключ к цьому миру и средство соучастия в нем – символ”...” Також науковець доводить, що “В каждом символе неразрывно связаны две стороны: физическая форма и значение”. [16, с. 37].

С. Аверінцев стверджує, що символ – це образ, який має притаманні йому органічність і невичерпну багатозначність образу. Будь-який символ – це образ і будь-який образ, хоч невеликою мірою – символ [1].

“Даність символу ґрунтується на образній природі художнього слова, відкритого для згаданої співвіднесеності не просто другому смислу, а множинності смислів” [10, с. 21], – зауважує Р. Мних.

Російська дослідниця С. Сичова у монографії “Проблема символа в філософії” переконує, що символ – це філософська категорія, що “дозволяє пізнати чуттєвий світ і свідомість саме завдяки онтологічній вкоріненості символу в зовнішньому і внутрішньому світі” [14, с. 190].

У статті “Символ як засіб організації художнього тексту” Л. Демидюк говорить, що символ “виокремлює поле для їхнього виникнення й визначає напрям духовного пізнання” [3, с. 49].

В. Кононенко висловлює думку, що символом стає той образ, який виражає ідею (або якусь невисловлену чи й невлловиму таїну), а не тільки конкретно-чуттєві, наочні ознаки реалій. Учений велику увагу приділяв дослідженню словесної символіки. Він наголошує, що словесний символ, народжений у текстах унаслідок узагальнення, розширення слова до образу, перетворення його в образ-ідею, має розгалужені асоціативні зв'язки, що виводять такий символ за межі конкретних мовних ситуацій, у систему образного світосприймання і тим самим у позамовний світ, в оточення, властиве даному соціуму [7].

Структура символу спрямована на те, щоб через окреме суб'єктивне явище дати об'єктивну оцінку цілісного образу світу. Образно-символічна форма дозволяє адекватно виражати ірраціональний, аксіологічний зміст. Символічний образ спрямовує життя та центрує особистість через об'єднання всіх протилежностей, якими насичений індивідуум.

Символи розширюють смислову перспективу твору, допомагають читачеві створити ланцюжок асоціацій, який поєднує різноманітні явища життя. Символ, поєднуючи предмет із смислом, одночасно об'єднує людей, які розуміють цей смисл. Декодуєчи символ, реципієнт розглядає його як об'єкт і одночасно дозволяє автору стати партнером духовної роботи.

Семантику символу можливо зрозуміти за допомогою зіставлення із загальною символічною системою, враховуючи особливості функціонування образів-символів у творчості письменника, художній доробок якого досліджуємо.

Рей Бредбері вирізняється неперевершеним художнім стилем, прикметними рисами якого є простота викладу, глибокий ідейний зміст, психологізм, символізм. Неповторність письменницького таланту полягає не тільки у створенні нового образу-символу чи наповненні традиційного символу новим значенням, а й у мистецтві активізувати з їх допомогою ідейний зміст твору.

Важливу роль у декодуванні образів-символів мають основи висунення смислу. Смисл спрямований на об'єднання всіх компонентів тексту та підпорядковує їх ключовій ідеї. Зважаючи на це, зіставлення і протиставлення поглиблюють ідейний задум.

Як особлива форма знань, символ вимагає інтерпретації, декодування. Митець не вигадує зовнішню форму символу навмисне: вона підказана підсвідомістю. А отже, й створення художнього образу відбувається на рівні підсвідомості. Розуміння символу читачем відбувається послідовно: спочатку

через сприймання символу на підсвідомому (інтуїтивному) рівні завдяки появі ряду асоціацій, а потім – через усвідомлене дешифрування символу завдяки розумінню його зв'язку з явищем чи предметом дійсності.

Уже в першому реченні оповідання “Ракета остигала на вітрі, що віяв із лугів” [2] зіставляються два образи-символи (ракета / вітер), які відіграють ключову роль у розкритті ідейного задуму автора. Символ невичного техногенного світу та символ вічності вступають у складну дискусію-протистояння.

Рей Бредбері розкриває внутрішній стан головного персонажа Гаррі Беттерінга через реакцію на вітер на фізичному рівні: “Його волосся маяло на вітрі, кожна клітинка тіла напружилась, ніби він опинився в безповітряному просторі” [2]. “Безповітряний простір”, який не містить життя і вбиває все живе, – дуже яскравий образ, завдяки якому читачеві передається хвилювання головного персонажа, напруженість, інстинктивне відчуття загрози.

Від самого початку оповіді й до її завершення Рей Бредбері відкриває читачеві через найтонші деталі та художні засоби, що головний персонаж постійно відчуває присутність вітру. Вітер, наче живий, вступає у таємничий діалог із Гаррі. Вітер виявляє свої почуття, робить підказки, вітер змінює світ. Вітер живий, але форма його існування неосяжна розумом людини.

Вітер є смислово-містким концептом, який має широке культурно-історичне тло становлення. Ілюстрація трактувань вітру в сучасних символістичних енциклопедичних виданнях засвідчує глибоку сакральну сутність цього символу. У ряді понять дух – дихання – душа простежується співвідношення із образом-символом вітер, оскільки “дихання (душа) людини створене від вітру” [12].

Вітер – це символ духу, дихання Всесвіту; невловимості, неусвідомленості; швидкості; руйнації і водночас оновлення. Вітер – конкретне вираження однієї з основних стихій світобудови – повітря (інші – Земля, Вода, Вогонь) [6]. У багатьох міфологіях світу йому приписують величезну міць руйнівного характеру. Отже, простежуємо бінарність смислових опозицій у значеннєвому протистоянні: життєдайна сила – вітер – нищівна сила. Кожен із окреслених полюсів опозиції має специфічні параметри контекстуальної реалізації.

В оповіданні “Були вони смагляві й золотоокі” автор вміщує в образ вітру поняття нескінченності, безсмертя: “Ночами над пустельними, осяяними місячним світлом морями трав, де вже дванадцять тисячоліть, наче розкидані шахи, біліли марсіанські міста, безперестанку віяв вітер” [2]. Марсіанському вітру дванадцять тисячоліть, а отже, він предковичний, він давній, безсмертний, непереможний, він може змінити все, з чим зіткнеться, і навіть позбавити життя: “Жалібно завиваючи, дув вітер. Здавалося, ще мить – і марсіанське повітря висмокче його душу, як висмоктують мозок із кістки” [2].

Головний персонаж Гаррі та його родина, потрапивши на безлюдну планету, відчувають певне

відчуження. Беттерінг не може сприйняти чужі для нього ландшафти, скелі й пісок, палюче сонце, сухий вітер, бо все в цьому світі, на цій планеті, йому здається ворожим. Гаррі охоплює страх, прояви якого відображено у фізичному стані. У Беттерінга холонуть руки і змінюється голос: “Похололими руками чоловік підхопив валізи. – Ходімо, – проказав він так, ніби стояв на березі, а мусив зайти в море і потонути” [2].

Гаррі відчуває свою мізерність і малість у цьому чужому велетенському світі, де він сам на сам із незрозумілим йому всесвітом: “Ти знаєш, – казав Гаррі, – яке в мене відчуття? Ніби я дрібка солі й мене вкинули у прудкий потік” [2].

Головного персонажа переслідує думка, що він зайвий, чужий і його ніщо не єднає з цією планетою: “Ми тут чужинці. Ми земляни. А це Марс. Він для марсіан.” [2].

Відчуження Беттерінга настільки велике, що у нього навіть є думка повернутися на Землю, та одразу ж він її відкидає, бо Земля може приховувати ще більшу небезпеку для його родини: постійні війни, загроза, яку несуть атомні ракети, руйнація, смерть.

У всіх описаних подіях відчувається незрима присутність образу вітру. Вітер проникає в думки й почуття людини, впливає на рівні підсвідомості на її вчинки. Вітер став душею, новим життям для людей, і смертю, нищівною силою для науково-технічного розвитку (ракета іржавіла на вітрі, стіни будинків полушилися).

Оповідання завершується також зустріччю людини й вітру: “Раптом почувся шерех вітру. Капітан здригнувся” [2]. Образ вітру посилено модифікованими характеристиками, що підкреслюють безпорадність людини перед змінами. Нові переселенці, які щойно прибули з Землі, відчувають, що певні зміни неминучі, і така думка, принесена подихом вітру, вражає їх на підсвідомому рівні.

Яскравими є епітети, якими змальовує образ вітру Рей Бредбері: передвечірній вітер, самотній вітер, п'яний вітер, вітер перемін [2].

Художні прийоми – градацію та повтор – автор використовує в змалюванні несхитного бажання Гаррі повернутися на Землю.

Марш-протест Гаррі Беттерінга щодо життя на Марсі несподівано припиняє порив вітру, що обсипав його персиковим цвітом. Вітер є німим співрозмовником Гаррі. Вітер дає відповіді на думки й запитання головного персонажа, та Гаррі ще не хоче сприймати реальність, він намагається протистояти, боротися.

В оповіданні “Були вони смагляві й золотоокі” Рей Бредбері висвітлює проблему наукового і технічного розвитку людини. Автор домагається переконливості, використавши образ ракети: “Минали години, і дедалі частіше здавалося, що ракета не така вже й потрібна. Спливали дні, тижні; Беттерінгом поволі оволоділа нехоть до будівництва ракети. Не було колишньої наснаги, ревності. Він і сам злякався своєї байдужості. Але якось усе так склалося – спекота, гаряче повітря, працювати важко...” [2]. У світі, де опинився головний

персонаж, прогрес виявився зайвим. Його не потребувало суспільство, у якому жив Гаррі, не потребували його природні умови та умови духовного розвитку. Беттерінг усвідомлює недосконалість земної цивілізації, тяжіє до єднання з природою, воліє повернутися до першооснов буття.

Ракета – це особливий символ у творчості Рея Бредбері та світовій літературі загалом. Ракета – це символ прогресу, техногенних змін, наукового і технічного розвитку людини [6].

Автор проводить незриму паралель “будівництво ракети – трансформація Гаррі”: “У майстерні поволі іржавів каркас ракети” [2]. – “Тихого осіннього дня Беттерінг – він тепер був дуже смаглявий і золотоокий – стояв на схилі горба за своїм особняком і дивився на долину” [2]. Саме завдяки образу ракети Рей Бредбері розкриває важливу думку: людство переступило межу, у гонитві за технічними інноваціями людство втратило найцінніше – людяність, духовність. Автор переконливо доводить, що, втрапивши зв'язок із науково-технічним прогресом, людина переходить на вищий рівень – духовний розвиток.

Розрив із техногенним світом (“Срібна павутина розірвалася, ракети валяються безформними купами оплавленого металу й переплутаного дроту” [2]) спровокував духовний розвиток Беттерінгів. Творчий дух з'явився у дітей Гаррі. Вони відкрили в собі таланти, яким почали присвячувати весь свій час: “Дочка ткала гобелени, сини награвали пісеньки – один на старовинній флейті, другий на сопілці...” [2]. Будуючи ракету, Гаррі не отримував насолоди від процесу: його охоплювала байдужість і злість. Якщо раніше в родині панували страх та сум, то внаслідок захоплення духовним розвитком життя родини Беттерінгів змінилося: “...веселий сміх відлунював у мармуровому особняку” [2].

Духовний інструмент марсіан (флейта або сопілка) символізує акт творчості, духовний розвиток. Його образ використано як репрезентант цивілізації марсіан. Такі інструменти знайомі й землянам, але, на жаль, у розвитку людства вони відійшли на задній план, поступившись науці й техніці.

Опозиційні символи вітер / ракета створюють ще й замкнену циклічну картину дійсності. Шлях родини

Беттерінгів пройдуть нові переселенці з Землі – це замкнене коло світового порядку.

Як бачимо, автор переконує читача, що прогрес не може і не повинен заміщувати духовне життя людини, бо духовна складова – це її безсмертя.

Опозиція вітер / ракета в оповіданні “Були вони смагляві й золотооки” репрезентує опозицію “духовне – техногенне”, “життя – смерть”, “добро – зло”.

Також Рей Бредбері підкреслює змістову глибину створюваних ним образів. Використані образи-символи (вітер / ракета) спрямовані на те, щоб посилити ідейний зміст оповідання, який полягає у тому, що людина не може, занурившись у науково-технічний прогрес, іти шляхом всепоглинаючої бездуховності. Скільки людина не намагалась би підкорити космос, простір і час, вона неспроможна керувати цим процесом, не спираючись на духовні основи. Потрібно берегти й розвивати духовність людства, бо сенс буття людини, її мудрість та безсмертя не в науково-технічному прогресі, а в духовному розвитку.

Отже, означені образи-символи у творчості Рея Бредбері, складно переплітаючись, взаємодіючи, контрастуючи, втілюють індивідуально-авторський синтез світових ідей і цінностей.

Рей Бредбері творить художню реальність, надаючи їй філософського осмислення через взаємодію образів-символів, що перебувають в опозиції. Саме завдяки своєму невичерпному таланту та професійній майстерності письменнику вдається переконати реципієнта у хибності усталених переконань і звернути увагу на справжні цінності. Образи-символи вітру та ракети лаконічно вписуються у картину світу людства й дуже точно відтворюють головну думку автора.

Стилістичні прийоми контрасту, паралелізму, опозиції, фокусує увагу на образах-символах, модулюють крок за кроком ідею твору, просторову структуру картини світу Рея Бредбері.

Подальше дослідження образів-символів, їх взаємодію у творі вважаємо перспективним, адже воно дасть змогу глибше вивчити художній світ Рея Бредбері.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аверинцев С. С. Символ. *Краткая литературная энциклопедия* / гл. ред. А. А. Сурков. Москва: Сов. энцикл., 1971. Т. 6. С. 826-831.
2. Бредбері Р. Були вони смагляві й золотооки. URL: <https://javalibre.com.ua/java-book/book/790>
3. Демидюк Л. Символ як засіб організації художнього тексту. *Слово і час*. 2006. № 7. С. 49–55.
4. Естетика : підручник / за заг. ред. Л. Т. Левчук. 3-тє вид. Київ: ЦУЛ, 2010. 520 с.
5. Энциклопедия символов, знаков, эмблем / авт.-сост. В. Андреева, В. Куклев, А. Ровнер ; общ. ред., ил., маргиналии А. Егоров. Москва : Астрель : МИФ : АСТ, 2001. 576 с.
6. Керлот Х. Э. Словарь символов. Москва : “REFLbook”, 1994. 608 с.
7. Кононенко В. І. Символи української мови. Івано-Франківськ: Плай, 1996. 272 с.
8. Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ : ВЦ “Академія”, 1997. 752 с.
9. Лотман Ю. М. Символ в системі культури. *Статті по семиотике культуры и искусства*. Санкт-Петербург : Гуманитарное агентство “Академический проект”, 2002. С. 211–225.

10. Мних Р. Категория символа и библейская символика в поэзии XX века. Lublin : Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Sklodowskiej, 2002. 258 с.
11. Потєбня О. О. Естетика і поетика слова. Киев : Мистецтво, 1985. С. 206–207.
12. Сирко І. М. Символіка в українській народній баладі : дис. ... канд. філ. наук : 10.01.07 / НАН України ; Ін-т мистецтвознав., фольклорист. та етнол. ім. М. Т. Рильського. Київ, 2002. 240 с.
13. Скурлатов В. О творчестве Рэя Брэдбери. *Брэдбери Рэй. О скитаньях вечных и о Земле*. Москва : Правда, 1987. С. 643–653.
14. Сычева С. Проблема символа в философии. Томск: Изд-во Том. ун-та, 2000. 197 с.
15. Толстая С. М. Оппозиции семантические. Славянские древности : этнолингвистический словарь: в 5 т. / ред. Н. И. Толстого. Москва : Междунар. отношения, 2004. Т. 3. С. 557–558.
16. Уайт Л. Теория эволюции в культурной антропологии. *Избранное : Эволюция культуры*. Москва : РОССПЭН, 2004. С. 37–38.
17. Dark They Were, and Golden-Eyed (The Naming of Names) URL: <http://raybradbury.ru/library/story/49/11/0/>
18. Davenport B. Inquiry Into Science Fiction. NY : Longman, Green, 1955. 87 p.
19. White L. The Evolution of Culture: The Development of Civilization to the Fall of Rome. New York: McGraw-Hill, 1959.

OPPOSITION OF SYMBOLIC CHARACTERS “WIND / ROCKET” SIMULATES AS A STYLISTIC APPROACH TO ACTIVATION OF IDEAL CONTENT OF THE STORY “DARK THEY WERE, AND GOLDEN-EYED” RAY BRADBURY

Novodvorchuk O. V.

Kremenchuk A.S.Makarenka teacher's training college Summary

The creativity of the American scientist Ray Bradbury is one of the unsurpassed manifestations of our time's culture. The research of Ray Bradbury's creative work by Ukrainian scholars is insignificant. The study of the symbol and symbolism of the 20 century American writers' works offers immense prospects in interpreting the work of art, covering the main elements of the writer's artistic world model and their aesthetic function. An important role for the interpretation of the artistic text is the symbolic function of the symbolic images and their correct decoding by the various linguistic culture carries, in our case Americans and Ukrainians. The article attempts to investigate the process of activating the ideological content of the story “Dark They Were, and Golden-Eyed” by Ray Bradbury with the help of the stylistic acceptance of the opposition “wind-rocket” symbolic images. One of the objectives of the study is to uncover the uniqueness of the individual author's synthesis of world ideas and cultural symbols. The opposition “wind / rocket” in the story of Ray Bradbury represents the opposition “spiritual – technogenic”, “spirituality - lack of spirituality”, “life - death”, “good - evil”. The opposition theme of the illustrated categories has become particularly relevant because of the radical revision of the 21st century society moral values. The author tries to decipher the symbols that are contrasted (compared, used in parallel) in the story. Studying their semantics is the key to understanding the ideological content of the work and the author's outlook. Depth in the interpretation of the symbols “wind” / “rocket” helps to comprehensively examine possible variants of the symbolic value of the image. The semantics of a symbol can be understood by comparing with the general symbolic system. The symbols of the world, the symbols of Ukraine and America, the symbolism of ancient Greece and biblical symbols were used for this purpose. Using the rocket image Ray Bradbury reveals an important point. Pursuing for technical innovation humanity lost its most valuable asset – spirituality. In the wind image Ray Bradbury contains the concept of infinity, immortality, spirituality. Wind is becoming a new life for people and death for scientific and technological development. The images of the story acquire symbolism through a series of artistic and stylistic techniques at different levels of the text, which are necessarily interconnected and enhance the powerful emotional influence of each other. One such technique is the opposition, which is traced at all levels of the text. The study carried out the interpretation of the writer's symbolic characters. It shows explored emotional, psychological and philosophical hidden motifs, which allows to understand the author's intention greatly. The image of spirituality, eternal life is conceptual in the disclosure of the content of the individual-author's world model in the story of Ray Bradbury Dark “They Were, and Golden-Eyed”. These symbolic images in the work of Ray Bradbury, difficult intertwining, interacting, contrasting, embody the individual and author's synthesis of world ideas and values. The study found out that due to the acceptance of the opposition the author draw attention to the key idea of the story: spirituality is immortal, and technical progress is a false way that led humanity to a disaster. (527 words)

Key words: Ray Bradbury, opposition, ideological content, symbol, symbolism, symbolic meaning, symbolic image.